

Domstolene, staaer under den almindelige Lovgivning.

Fischer: Det Standpunkt, hvorpaa vi i denne Sag befinde os, blev ved den første Behandling betegnet ved Ordene: „Noget maa der gøres“. Det er aabenbart det samme Standpunkt, som endnu er fastholdt i det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Udvalg; og saa det staaer fuldkommen paa den Grund: „Noget maa der gøres“ (Eskærning: Hør! Det er meget rigtigt!). Det er i sig selv indlysende, at der kan komme mange haande Ting frem under denne Døve, og hvad der her foreligger, er noget af det Mærkeligste, jeg har seet fremkomme som et Udtryk af denne Sætning: „Noget maa der gøres“. Titlen siger, at det er Sundhedsvedtægter (Eskærning: Hør!). Spørger man altsaa, hvad er Sundhedsvedtægter, saa kunde man maaskee fristes til at tage sin Tilflugt til en Ordbog, men der vil det være ganske forgæves at søge Ordet: „Sundhedsvedtægt“, thi det er et aldeles nyt Ord; man kan altsaa ikke støtte sig til nogen ældre Betydning af det og derved veiledes til, hvad der skal forstaaes derved. Men nu vil man maaskee vente, at Lovudkastet, som det nu foreligger, klart og tydeligt betegner, hvad man forstaaer ved dette nye Ord. Jeg beder de Herrer at læse den første Paragraf af § 1 igjennem, saa vil man faae at vide, at det er Sundhedsvedtægter, man skal have, men indtil videre. Hvad der forstaaes derved, er en fuldkommen Gaade (Eskærning: Hør!). Læser man Paragraphens øvrige Bestemmelser igjennem, saa seer man, hvorledes der skal forhandles om disse Vedtægter, og hvorledes man skal mulktieres, naar de overtrædes; men hvad Sundhedsvedtægt er, hvad det skal fylde dette Begreb ud, det erfarer man Intet om. En æret Rigsdagsmand har sagt, vistnok i en anden Betydning end den, hvort jeg vil tage dette Ord, at denne Lov er noget mager, og deri har han fuldkommen Ret. Det er i Sandhed i en vis Forstand en overordentlig mager Lov; thi det er umuligt at sige, hvad der staaer i den. Det skal tilsidst overlades

til alle Landets Communer at udfinde, hvad Sundhedsvedtægter er (Eskærning: Hør!). Den høitagtede Justitsminister skal udfinde en Mand, som foreløbig kan udtænke det og give Udkast; saa skulle de drøftes med ham i Communerne, og saa kommer man nok til et Resultat, hvoraf en blomstrende Sundhed vil fremgaae i hele Landet for Fremtiden. Ja, mine Herrer! det er muligt, men dog sagnvinst at haabe det. Bed man endnu ikke mere bestemt, hvad man vil, end det fremgaaer af det foreliggende Forslag, saa tilstaae man, at denne Sag endnu ikke er moden til Afgjørelse (Eskærning: Hør!) og saa vente man saalænge, indtil man kan blive enig med sig selv om, hvad der skal gøres. Nu vil maaskee Nogen sige: Ja, det er i ethvert Tilfælde en ligegyldig Sag, man vil dog ikke vedtage Noget, som vil ødelægge Sundheden i Bund og Grund, og staae det fast under Begrebet Vedtægt; man vil fremdeles sige, at Plinen bliver i ethvert Tilfælde ikke saa lang, da den kun skal vare til 1ste April 1863. Men det er nu min Mening, at der virkelig bør stræbes hen til at gøre Noget for at fremme Sundheden; jeg troer, at der kan træffes Foranstaltninger, som ere gavnlige, og just paa Grund deraf er det mig i høt Grad magtpaaliggende, at man ikke begynder paa en Vej, som er feil, at man ikke begynder med at give efter for en urolig Stræben i Genhold til denne Sætning: „Noget skal der gøres“; thi derved bringer man alle Foranstaltninger af den Natur i Miscredit. Der er allerede ved den sidste Cholera-epidemi rundt omkring i Landet og navnlig i Kjøbstæderne truffet mange og tildeels dyre Foranstaltninger, som have været umodne og uoverveiede, alle støttede til denne samme Sætning: „Noget maa der gøres“, men uden at man vidste, hvad man skulde gøre. Dette har bevirket, at der allerede foreløbig er en Mis-tillid til Foranstaltninger af den Natur i Communerne, og, dersom man gaar videre frem paa den samme Vej, saa staaer man i den største Fare for aldeles at ødelægge al Tillid til Foranstaltninger af denne Art. Jeg vil derfor advare imod, at man vedtager denne Lov, jeg stemmer ikke for den.